

I tromesečje

5. januar 2019.

1. NAUČIMO OD SKAKAVACA

*»I da razumijevamo jedan drugoga u podbunjivanju
k ljubavi i dobrijem delima.«
(Jevrejima 10,24)*

Skakavac nam se čini potpuno beznačajnim stvorenjem dok skakuće po travnjaku. Međutim, kad se skakavci udruže, mogu postati pošast koja uništi celu vegetaciju u svom uništavajućem pohodu.

Skakavci nam pokazuju kakva je moć zajedništva. Ono što kao pojedinci ne mogu da učine, postižu kad se udruže. U Pričama Solomunovim mudri čovek imenom Agur primećuje: »Skakavci, koji nemaju cara, ali opet idu svi jatom.« (30,27)

Možemo mnogo da naučimo od tih malih stvorenja. Vernici mogu mnogo bolje da napreduju ako zajednički deluju i mole se zajedno nego kad su sami. Kad se hrišćani ujedine u služenju Bogu, mogu postati snažna i moćna sila za Boga.

Iako nas Novi zavet navodi da lično uspostavimo vezu s Bogom verom u Isusa Hrista, ništa ne govori o nekakvoj privatnoj veri. Potrebni su nam drugi vernici, kao i mi njima.

Uživajmo u snazi zajedništva koje nam je dostupno u jedinstvenom Hristovom telu, u Crkvi. Delotvorna lokalna crkva odražavaće način života skakavaca svojom ljubavlju i jedinstvom u Svetom Duhu.

Mi zavisimo od snage koju dobijamo jedni od drugih, jer smo jedno u veri i ljubavi sa svim hrišćanima širom sveta. Neka nam Bog da snage da to zajedništvo održimo i jačamo ga, jer je dvoje hrišćana bolje nego jedan ako su jedinstveni!

12. januar 2019.

2. KOME JE POTREBNO OPROŠTENJE

*»Nijednoga nema pravedna... i nijednoga koji traži Boga.«
(Rimljanima 3,10,11)*

Čuvenu katedralu u Koventriju u Engleskoj razorile su bombe nemačkih aviona u Drugom svetskom ratu. Usred tih ruševina lokalne vlasti su podigle ogroman krst napravljen od izgorelih greda. Na tom su krstu urezali sledeće reči: »Oče, oprosti!« Nisu napisali poznate Isusove reči: »Oče, oprosti im!« (Luka 23,34) već samo dve reči: »Oče, oprosti!«

Činjenica da je reč 'im' ispuštena, podseća nas da nije samo nacistima, koji su naredili i izveli takvo bestidno rušenje katedrale, bilo potrebno oprostjenje nego i svima ostalima. Iz našeg ugla, neka nas zlodela pogađaju prilično površno, na primer, neka mala bela laž, dok nas neki drugi gresi prestravljaju svojom ogavnošću, kao što je Hitlerov holokaust ili Staljinovi logori.

Jedino Bog može da odredi da li je neki greh veći od drugog. No jedno nam mora biti jasno: »Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju.« (Rimljanima 3,23) Božja merila savršene poslušnosti objavljena su u Isusu Hristu. A svi ostali, bili mi žrtve ili krivci, stojimo bespomoćni pred Božjim milosrdnim opraštanjem.

Slavna poruka jevanđelja je u tome što je Bog spasenje obezbedio svakom ko prihvati Njegovog Sina Isusa Hrista za ličnog Spasitelja. Da li ste Ga vi primili u svoj život?

Hvala Bogu na milosrđu kojim nam oprašta i one najogavnije grehe jer je za njih umro Njegov Sin Isus Hristos, plativši kaznu umesto nas. Bili gresi veliki ili mali, Isus je u stanju da sve oprost.

19. januar 2019.

3. 26.000 DAROVA DNEVNO

»Sve što diše neka hvali Gospoda!«
(Psalam 150,6)

Ono što radite 18 puta u minuti, 1.080 puta u satu, 25.920 puta u danu, jedva primećujete, zar ne? Šta je to? Vaše disanje. Ako imate 40 godina, već ste udahnuili 378 miliona puta. I svaki vaš udisaj je dar iz Božje ruke.

Pluća su jedan od najvažnijih telesnih organa. Ona krv snabdevaju kiseonikom i oslobađaju ugljen dioksid i vodu. Nekoliko minuta bez disanja, i vi gubite svest. Ne biste preživeli bez kiseonika kojim organizam snabdevate upravo disanjem.

Biblija nam govori da je u Božjoj »ruci duša svega živoga i duh svakoga tijela čovječijega«. (Jov 12,10) On nam daje 26.000 takvih poklona dnevno kako bismo Ga slavili životom koji se održava disanjem.

Sveštenik je bio uz krevet starije hrišćanke koja je polako umirala. Kad ju je upitao koji citat iz Svetog pisma želi da joj pročita, rekla je : »Sami odaberite, ali neka to budu reči hvale i slave.« Iako je disala svoje poslednje udisaje, želela je da njeno svedočanstvo na odlasku bude odjek psalmiste: »Sve što diše neka hvali Gospoda!«

Da li ste se danas zahvalili Bogu što ste živi? Za svaki udisaj svežeg vazduha koji vam je On obezbedio?

Hvala Bogu što se pobrinuo da živimo na ovoj planeti kao bića koja svojim životom odražavaju Njegovu slavu. Zaista, sve što diše, neka Ga slavi!

26. januar 2019.

4. LOŠE RASPOLOŽENJE

*»A u ponoći bijahu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga;
a sužnji ih slušahu.«
(Dela apostolska 16,25)*

Sivo nebo, puno oblaka. Tmuran dan. Sve je to dovoljno da bude uzrok lošeg raspoloženja. U dnevnim novinama i u vremenskoj prognozi spominje se bioproгноza, a to je veza između klimatskih uslova i zdravlja koja utiče na raspoloženje. Deluje li ciklon ili anticiklon, da li je nebo oblačno i kišovito ili sija sunce. Smatra se da ljudi koji su osetljivi na vremenske promene postaju tužni i loše raspoloženi. I drugi činioци mogu da utiču na čovekovo raspoloženje.

Pomislite samo na apostola Pavla i njegovog saputnika Silu koji su trpeli velike muke u tamnici (Dela 16. poglavlje). I jedan jedini udarac bičem ili bacanje u klade bilo bi dovoljno da im uništi raspoloženje i tokom najsunčanijeg dana. Zamislite uznemirenost koja se javila kad su bili svedoci nečasne zarade, kao što je to bio slučaj s devojkom opsednutom vračarskim duhom (stihovi 16,17). Pomislite na boli koje su proživljavali kad su se suočili s besnim mnoštvom, nakon čega su bili žestoko išibani (stih 22). A tek kad su završili u tamnici nakon mnogih udaraca (stih 23) i kad su im noge bile vezane teškim kladama (stih 24)? Pavle i Sila su se izdigli iznad takvog stanja, iako su mnogo pretrpeli (stih 25). Kako su to mogli da postignu? Bili su osnaženi, jer su bili ispunjeni Duhom Svetim koji ih je nadahnjivao i davao snagu da izdrže i najveće tegobe i patnje. Znali su da je to deo njihovog božanskog zadatka. Želja im je bila poslušnost Bogu u objavljivanje Radosne vesti o Isusu Hristu. I mi možemo da se izdignemo iznad svojih teških okolnosti i da budemo jaki u Duhu.

2. februar 2019.

5. SKRIVEN

*»I evo zatrudnjećeš, i rodićeš sina, i nadjeni mu ime Isus.«
(Luka 1,31)*

Crkvena zajednica našla je rešenje svojih novčanih tegoba na zidu crkve. A to se 'skrivalo' tamo više od 25 godina. Neko je konačno prepoznao umetničko delo koje je visilo na zidu kapele. Bio je to prekrasan drvorez čuvenog umetnika Albrehta Direra, a potiče iz 1493. godine. To umetničko delo prikazuje kako anđeo objavljuje Mariji da će roditi Dete, Božjeg Sina.

Neki članovi spomenute crkve nisu mogli da veruju da se zaista radi o vrednom umetničkom delu, pa su rekli: »Da je original, zašto bi onda bio ovde?«

A što je s nama? Jesmo li i mi promašili da uočimo vrednost događaja koji je prikazan na tom drvorezu?

Isus se nije skrivao. Istina da je Bog sišao na Zemlju u ljudskom obliku jasno je objavljena u Bibliji, Božjoj reči. Ta istina se odražava u umetnosti, u pesništvu, kao i u duhovnim pesmama koje pevamo. Ali značenje Isusovog rođenja je još uvek zanemareno. Toliko smo zauzeti raznim delatnostima i programima da propuštamo neizmernu vrednost spoznaje ko je, zapravo, to Dete.

Ono što nam je potrebno je poštovanje Boga i Isusa Hrista. Dobro razmislite o smislu Njegovog rođenja. Isus je Bog! Došao je da nas spasi od greha (Matej 1,21) i da nam da večni život (Jovan 3,14-18).

Dok razmišljamo o veličini dara koji smo dobili na krstu, pridružimo se mudracima s istoka i pastirima te odajmo čast i slavu Isusu, Bogu koji je postao Čovek.

9. februar 2019.

6. BOG JE LJUBAV

*»A koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav.«
(1. Jovanova 4,8)*

Seljak je na vetrokazu, kojeg je postavio na krov kuće, napisao: »Bog je ljubav.« Jednog je dana jedan stranac je došao na farmu i posmatrao vetrokaz kako se okreće na povetarcu. Zatim sa osmehom reče seljaku: »Da li smatrate da se Bog tako menja kao i vetar?«

Seljak je odgovorio: »Nikako. Ovim postupkom sam želeo da izrazim kako je Bog ljubav, bez obzira s koje strane duva vetar!«

Izreka da je Bog ljubav uključuje mnogo više nego da Bog pokazuje svoju ljubav bez obzira na okolnosti. To znači da je ljubav suština Božjeg karaktera. Nikad nećemo biti u stanju da prodremo u dubine Njegove ljubavi – čak ni u samoj večnosti. Međutim, apostol Jovan ističe kako možemo da shvatimo tu ljubav kad posmatramo krst. I dok posmatramo Isusa Hrista kako umire na tom krstu radi nas, možemo da uhvatimo tračak lepote Božje ljubavi koju nam On iskazuje.

Apostol Jovan dalje ističe ako je Bog ljubav, tada Njegova deca, hrišćani, moraju da postupaju isto tako s ljubavlju prema drugima. I ako nema žara ljubavi prema našem bratu, ako nas ne uzbuđuje Isusovo ime koje bi trebalo da u nama pobudi beskrajnu ljubav prema Njemu, tada bismo morali da se upitamo da li smo zaista iz temelja obraćeni.

Da li poznajemo Božju ljubav i kako je pokazujemo? Onaj koji poznaje Božju ljubav, pokazuje tu Božju ljubav prema drugima.

16. februar 2019.

7. UVID U VEČNOST

*»Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji.«
(Kološanima 3,2)*

U filmu Gladijator, vojskovođa Maksimus Decimus Meridius se trudi da podstakne svoje konjanike da se dobro bore u očekivanoj bici protiv Germana. Obratio se svojim ratnicima i rekao im da daju sve od sebe. Izgovorio je sledeću čuvenu rečenicu: »Ono što činimo u životu odjekuje u večnosti!«

Te reči izmišljenog vojskovođe prenose nam snažnu poruku koja je od posebnog značaja za Hristove sledbenike. Nismo na ovoj Zemlji koja poput ogromnog kamena lebdi u svemirskom prostoru samo da bismo trošili vreme i prostor. Tu smo da iskoristimo svaku priliku koja će uticati na naš život u večnosti.

Isus je rekao: »Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kviri, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu.« (Matej 6,20) Imajući to u vidu, živimo za večnost, što će u velikoj meri da utiče na svet u kojem se nalazimo.

Kako ćemo da naučimo da mislimo o onome što je gore? Dobar način je početi sa otkrivanjem onoga što je važno večnom Bogu. Na stranicama Biblije, On nas podseća da su Mu važniji ljudi nego materijalne stvari, naš karakter više nego kako se predstavljamo. Te su večne istine. Ako ih prihvatimo i po njima usmeravamo svoj život, steći ćemo uvid u večnost i to će se odraziti na naš svakodnevni život.

23. februar 2019.

8. NEBESKI ASFALT

*»Ulice gradske bijahu zlato čisto, kao staklo presvijetlo.«
(Otkrivenje 21,21)*

Priča govori o rudaru koji je pronašao zlato, i nosio ga u vrećici kuda god je išao. Jednog je dana umro i otišao na Nebo. A svoju vrećicu sa zlatom i dalje je nosio. Kad je stigao na Nebo, anđeo ga upita zašto nosi sa sobom vrećicu punu asfalta. »Pa nije to asfalt«, odgovori rudar, »to je čisto zlato.« Na to anđeo odgovori: »Na zemlji se to naziva zlatom, ali ovdje na Nebu mi njime popločavamo ulice i trgove.«

Naravno, ovo je šaljiva priča no navodi nas da razmislimo o tome šta je nama vredno, a šta Bogu.

Ono što je iz dvadeset prvog poglavlja Otkrivenja ostavilo najveći utisak na mene je opis nebeskih ulica: One su položene čistim zlatom, nalik na prozirno staklo (stih 21). Zlato smatramo najdragocenijim metalom, čuvamo ga kao najveće blago. A na Nebu će ono biti materijal po kojem hodamo. Kakav preokret vrednosti!

Ono što cenimo i smatramo vrednim ovde na zemlji neće imati istu vrednost na Nebu. Stvarčice koje kupujemo i skupljamo, razne uspomene i vrednosni papiri, sve ono što volimo i što nam se čini povezanim s nečim važnim u našem životu. A kad dođe vreme da se oprostimo s ovim životom, kakvu će sve to imati vrednost?

Sve zemaljske vrednosti koje posjedujemo i smatramo važnim su samo privremene. Zapamtite, naše je pravo blago na Nebu.

Neka nam Bog pomogne da shvatimo koje su prave vrednosti, kako bismo sticali Blago na Nebu.

2. mart 2019.

9. DRUŠTVENI ŽELUDAC

*»Blago onima kojima je put čist, koji hode u zakonu Gospodnjem.«
(Psalam 119,1)*

Medeni mravi preživljavaju u tegobnim razdobljima jer zavise od nekih članova njihove grupe poznatim kao »posude s medom«. Ti mravi pojedju toliko nektara da se naduvaju, izgledaju poput okruglica i jedva se kreću. Kad dođe do nestašice vode i hrane, ti mravi deluju kao »društveni želuci« i održavaju celu koloniju jer daju drugima sve ono što su nakupili u svom telu.

Slično mora i Božji poslanik da napuni svoje srce i um Božjim istinama. Jedino kad verno primenjuje Božju reč u svom životu, tada može pošteno da hrani druge ohrabivanjem i duhovnim podsticajima.

Bog je poručio proroku Jezekilju da pojede svitak na kojem je bila poruka puna »plača i naricanja i jaoha.« (2,10). S obzirom na to da je bio potpuno posvećen Bogu i Njegove je pouke primenjivao najprije na svoj lični život, hrabro je mogao i drugima da prenosi poruke od životne važnosti, svima koji su hteli da ga saslušaju.

Kao vernici, i mi moramo da razvijemo takav »društveni želudac« tako što ćemo se nahraniti istinama koje su iznete u Bibliji i dopustiti Duhu Svetom da postanu deo našeg ličnog života. I kad smo tako ispunjeni Božjom reči, možemo o Bogu delotvorno da govorimo drugima, kojima je potrebna takva prava duhovna hrana.

Bože, dok čitamo Tvoju svetu Reč, hranićemo svoj duh. I tako nahranjeni moći ćemo, uz pomoć Tvog Svetoga Duha, da podeli-
mo tu dragocenu istinu, Hleb života, s drugima koji gladuju.

9. mart 2019.

10. PRIJATELJI

*»U zajednici sam sa svima koji se tebe boje
i koji čuvaju zapovijesti tvoje.«*

(Psalam 119,63)

Bila su dva suseda – jedan je u svoj život prihvatio Isusa Hrista, dok drugi nije. Vernik je često govorio o tome, ali ga je onaj drugi izbegavao.

Jednog dana je neko pokucao na vrata i hrišćanin je pošao da otvori, pred njim je stajao spomenuti sused s velikim osmehom na licu. »Konačno sam učinio ono što si mi govorio. Ovog jutra sam u svoje srce prihvatio Isusa Hrista!« Obojica su se zagrlili i potekle su im suze. I tokom mnogih godina pomagali su se i molili Bogu jedan za drugoga. Zajedno su delovali kao laički dušebrižnici zatvorenima tokom punih 25 godina.

Zajedništvo i prijateljstvo su temelj hrišćanskog života. Psalmista je oštro izrazio šta znači poistovetiti se s onima koji poštuju Boga i izvršavaju Njegove zapovesti: »U zajednici sam sa svima koji se tebe boje« (stih 63). U Bibliji su brojni primeri prijateljstva: David i Jonatan, Pavle i Sila, Marko i Varnava. Isus je imao svoje učenike koje je nazivao prijateljima. Crkva opisana u Delima apostolskim nastala je od ljudi koji su se držali zajedno i često u neprijateljskoj okolini i velikim neprilikama.

Crkva je zajedništvo vernika, zajednica istomišljenika. Naš nam krug hrišćanskih prijatelja pomaže na mnogo načina dok zajedno kročimo putem koji nam je Bog odredio. Ti nam prijatelji nude baš onakvo zajedništvo kakvo nam je potrebno.

Neka nam Bog pomogne da uvidimo koliko smo potrebni jedni drugima dok se krećemo životnim putem i u zajedništvu s braćom i sestrama pomogne nam da duhovno sazrevamo.

16. mart 2019.

11. DOBRO POZNAT

*»Tvrdo dakle stoji temelj Božij imajući ovaj pečat:
poznava Gospoda svoje.«
(2. Timotiju 2,19)*

Ptice na Severnom polu žive na stenovitim obalama, gde se na hiljade njih skupljaju na vrlo uskom području. Zbog skućenog prostora, ženke jedna uz drugu polažu jaja u dugačkom nizu. Neverovatno je da svaka ptica-majka može da prepozna jaja koja joj pripadaju. Proučavanja su pokazala da čak ako se neko jaje prenese na drugo udaljeno mesto, ptica-majka ga pronalazi i odnosi natrag na ono mesto gde ga je položila.

Naš nebeski Otac mnogo prisnije poznaje svako svoje dete. Poznaje svaku našu misao, osećaj i odluku koju donosimo. Od jutra do mraka posebno nas pazi i motri naše svakodnevne poslove. Ushićen tom spoznajom, psalmista je uskliknuo zapanjen: »Čudno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga dokučim.« (Psalam 139,6).

Ne samo da nas to podstiče na slavljenje Boga, već bi to trebalo da bude i velika uteha svima koji Mu pripadamo jer smo spaseni žrtvom Isusa Hrista. Setite se da je Isus rekao svojim učenicima da Otac zna kad i jedan vrabac padne na tlo (Matej 10,29). Ali s obzirom na to da su ljudi dragoceniji od ptica, Božja deca mogu da budu sigurna da se On pomno i neprestano brine za sve njih.

Kako je predivno biti takva osoba koju Bog voli i poznaje!

Spasitelj poznaje naše najdublje potrebe, zna za svaku našu brigu, a obećao je da će nam biti blizu i pomoći u nošenju svakog tereta.

Bog je divan Stvoritelj, Branitelj i Zaštitnik. Zahvalimo Mu na svemu što nam pruža, posebno na Isusu Hristu.

23. mart 2019.

12. TAJANSTVENI BOG

*»Bog koji je negda mnogo puta i različnijem načinom
govorio ocevima preko proroka, govori i nama
u pošljedak dana ovijeh preko sina.«
(Jevrejima 1,1,2)*

U današnjem navodu iz Starog zaveta (Sudije 13), čitamo o tajanstvenom Božjem anđelu koji se pojavio pred Manojem i njegovom ženom (to su bili Samsonovi roditelji). Kad je Manoje upitao: »Kako ti je ime«, posetilac mu nije direktno odgovorio na pitanje već je nestao u plamenu sa žrtvenika (Sudije 13,17-20). Tada je Manoje shvatio da je video Boga u ljudskom obliku.

Ko može da shvati takvog Boga, koji je u svaku ćeliju ljudskog organizma upisao jedinstveni niz od tri milijarde znakova u DNK molekulu kao lozinku? Ko može u potpunosti da shvati Boga koji je sveznajući, čak zna i naše najskrovitije misli? A ipak su mnogi starozavetni vernici poznavali i ljubili tog Boga. Doživeli su radost Njegove milosti i oprostjenja, iako nisu potpuno razumeli kako im sveti Bog može oprostiti grehe.

Kao hrišćani, i mi stojimo u strahopoštovanju pred veličanstvom i tajnovitošću nedokučivog Boga. Ali imamo veliku prednost jer Boga vidimo objavljenog u Isusu Hristu, koji je rekao: »Koji vidje mene, vidje Oca.« (Jovan 14,9) I dok je Isus visio na krstu, objavio je Božje saosećanje i ljubav, jer je tamo umro za nas.

Tajanstveni i nedokučivi Bog? Da. Međutim, kako je predивно poznavati ljubav tog Boga kojeg nam je teško da shvatimo! A do Njega dolazimo po Isusu Hristu.

30. mart 2019.

13. POPUT NJEGA

*»Jer koje naprijed pozna
one i odredi da budu jednaki obličju sina njegova.«
(Rimljanima 8,29)*

Boga ne zanima samo da nas spasi od pakla i odvede na Nebo. On želi da se oblikujemo prema slici Njegovog Sina, Isusa Hrista. Neko je rekao da nebeski Otac toliko uživa u svom Sinu da je odlučio da Nebo napuni ljudima koji će Mu biti slični.

I kad Isus ponovno dođe, bićemo poput Njega, kako to piše apostol Jovan u svojoj Prvoj poslanici 3,2. Međutim, postupak da postanemo poput Njega počinje ovde na Zemlji sada. I kako se to dešava? Taj postupak se može protumačiti kad shvatimo šta znači pojam »sve« u rečenici: »Onima koji ljube Boga sve ide na dobro.« (Rimljanima 8,28) U to spadaju iskušenja i teškoće, kažnjavanje i pročišćavanje, odricanje i trpljenje. Da bismo postali poput Njega, Isusa Hrista, moramo da Ga sledimo, a taj put je put odricanja, žrtvovanja i iskušenja.

Slediti Isusa znači da smo voljni da krenemo s Njim u Getsimanski vrt i na brdo Golgotu. Moramo biti voljni da izdržimo trpljenje i patnje kao i odbacivanje od onih koji su odbacili i Isusa. Ali slediti Isusa nas takođe vodi do praznog groba i mesta s desne strane Boga Oca. Apostol Pavle je rekao da će oni koji slede Hrista Isusa, deliti s Njim i samo vaskrsenje. A ako izdržimo i trpimo s Njim, tada ćemo i vladati s Njim, kako je to napisao apostol Pavle u 2. poglavlju 2. poslanici Timotiju.

Da, Bog se služi svim mogućim sredstvima da nas učini ljudima što sličnijim Hristu.

Da li smo voljni da pođemo tim putem, ne zaboravljajući da nam je na raspolaganju sila koja je dovela do Isusovog slavnog vaskrsenja?

II tromesečje

6. april 2019.

1. ON SE BRINE ZA SVOJE

*»Čuva Gospod sve koji ga ljube.«
(Psalam 145,20)*

Mlada je devojka prvi put putovala vozom i čula je da će voz morati da pređe preko nekoliko reka. Bila je uplašena i uznemirena kad je pomislila na vodu. Međutim, svaki put kad se voz približio reci, tamo je bio most preko kojeg je voz sigurno prešao.

Nakon što je voz tako prešao preko nekoliko reka i potoka, devojka se smestila na svom sedištu s uzdahom olakšanja. Zatim se okrenula majci i rekla joj: »Mama, ja se više ne brinem niti bojim. Neko je podigao mostove na celom našem putu!«

Kad stignemo do dubokih reka nevolja i brzaka tuge i žalosti, i mi ćemo ustanoviti da je Bog u svojoj milosti postavio mostove na celom našem životnom putu. I stoga ne moramo biti bespomoćni i bez nade, jer strah tada nestaje. Na poseban, mada nama neshvatljiv način, Bog će se pobrinuti za nas i prevesti nas preko svih nevolja i teškoća do druge strane. Iako ne razumemo način na koji će On ispuniti sve naše potrebe, možemo biti sigurni da će pronaći najbolji i najbezbolniji put do sigurnosti.

Oni koji su Bogu predali svoj život i svaku okolnost u kojoj su se našli, mogu da uskliknu zajedno s psalmistom: »Pravedan je Gospod u svijem putovima svojim, i svet u svijem djelima svojim... čuva Gospod sve koji ga ljube.« Umesto da se teskobno brinemo o tome šta nas čeka u budućnosti, možemo u potpunosti da se pouzdamo u Boga koji će se uvek naći uz nas da se za nas pobrine i pomogne nam.

Naše su oči često zamagljene pa ne vidimo moćnu Božju ruku i one 'mostove' koje je sagrađio da preko njih pređemo.

13. april 2019.

2. DOTAKLI SMO GA!

*»Što bješe ispočetka, što čusmo... i ruke naše opipaše...
to javljamo vama.«
(1. Jovanova 1,1,3)*

Mitologija je puna legendi o drevnim bogovima koji su se spuštali s Neba i uzeli ljudsko obličje, ali niko ih nikad nije video ni čuo, a svakako, niko ih nije ni dotakao. Bila su to maštanja nastala na temelju čovekovih težnji za Bogom i nade da će se jednog dana On približiti ljudima. Utelovljenje Isusa Hrista, Boga koji je došao u ljudskom telu, je ostvarenje tih čovekovih maštanja.

Bog ne može od čoveka da zahteva nešto što nije zahtevao od samog sebe. Prošao je u ličnosti Isusa Hrista ceo tok ljudskog iskustva, od svakodnevnosti porodičnog života i ograničenja koja donosi težak rad, nedostatka novca i najgore strahote mučenja i poniženja, poraza, očaja i smrti. Dok je bio čovek, ponašao se kao čovek. Rodio se u siromaštvu i umro u nemilosti, a smatrao je da je to bilo vredno svega.

Utelovljenje Isusa Hrista je nepobitan dokaz da je Bog voljan da učini sve samo da nas približi k sebi.

Crkveni otac Aurelije Avgustin je rekao: »Bog je samog sebe dao da Njega za neko vreme dodiruju ljudske ruke.« Posedujemo pisani zapis apostola Jovana, čoveka koji je Isusa doslovno dotakao. Možemo da se pouzdamo u Njegov izveštaj, a možemo da se pouzdamo i u to da Bog želi da bude blizu tebe i mene.

Isus Hristos, naš Spasitelj je zaista nežan, pažljiv, istinit. Sve razume, pa razume i nas. Pun je beskrajne ljubavi, dobar je, ljubazan i blizu nam je. Da, takav je naš utelovljeni Bog, Isus Hristos, Gospod i Spasitelj.

20. april 2019.

3. ZARĐALI MOZAK

*»A savršenijeh je tvrda hrana, koji imaju osjećanja dugijem učenjem obučena za razlikovanje i dobra i zla«
(Jevrejima 5,14)*

Doprinos Leonarda Da Vinčija u umetnosti, nauci i tehničkim izumima s pravom mu daje mesto jednog od najvećih genija u istoriji čovečanstva. Bilo da se radilo o letećoj mašini ili slikanju Mona Lize, njegov je um bio živ, budan i stvaralački. Pripisuje mu se da je rekao sledeće u vezi svojih umnih sposobnosti: »Gvožđe zarđa kad se ne koristi; ustajala voda postaje smrdljiva i gubi svoju čistoću. Isto je i s čovekovim umom, ako se ne koristi, nestaje mu živahnosti.«

Moguće je postati ustajali hrišćanin. Upravo se to dogodilo čitaocima Poslanice Jevrejima. Nadahnuti pisac uočio je simptome, a znao je i koji je lek potreban za tu duhovnu slabost. »A savršenijeh je tvrda hrana, koji imaju osjećanja dugijem učenjem obučena za razlikovanje i dobra i zla.«

Reč »vežbati« dolazi od grčke reči »gimnasium«, a odgovara našoj zamisli disciplinovanog vežbanja. Kao hrišćani, u životu treba da rastemo u spoznaji Boga i učvršćivanju vere da bismo uvek znali da odaberemo pravi put. To postizemo kad svakodnevno čitamo poruke iz Biblije. Ponovo uzmite u ruke Bibliju i počnite da je redovno čitate, moleći Boga da vam da nove uvide koji će uticati na vaš odnos s Bogom i s drugim vernicima. Vežbajte redovno kako biste ostali duhovno sveži i snažni, otporni na raznorazne napasti i iskušenja.

Kao što rudar duboko kopa da bi pronašao dragoceno blago, tako vi duboko zaronite u Bibliju da biste u njoj našli sve što vam je potrebno za uspešan duhovni život.

27. april 2019.

4. NE SUTRA, NEGO DANAS!

»Slušajte sad vi koji govorite: danas ili sutra poći ćemo u ovaj ili onaj grad, i sjedjećemo ondje jednu godinu, i trgovaćemo i dobijaćemo. Vi koji ne znate šta će biti sutra. Jer šta je vaš život? On je para, koja se zamalo pokaže, a potom nestane.«
(Jakovljeva 4,13-14)

Veče pre nego što je u požaru uništen grad Čikago, evangelizator D. L. Mudi (1837-1899) propovedao je pred dve hiljade i pet stotina ljudi na temu: »Šta da činim s Isusom?« Na kraju svoje poruke je rekao: »Nosite kući ovu poruku i razmišljajte o njoj! Sledeće nedelje dođite natrag i recite mi šta ste odlučili da učinite s Njim.«

Nedugo nakon tog sastanka čule su se sirene i uskoro je gradom divljao požar. Do ponoći je vatra uništila zgradu u kojoj je Mudi propovedao. Hiljade ljudi je našlo smrt u požaru, a među njima i nekolicina onih koji su bili na pomenutoj evangelizaciji. Nisu imali nedelju dana vremena da razmisle o pitanju: »Šta da činim s Isusom?«

Od tog dana veliki propovednik više nikada nije određivao rokove u pogledu odluke za Isusa. Žustro je podsticao ljude da se odmah odluče i obrate se Bogu istog dana. Božja reč kaže: »Danas ako glas njegov čujete, ne budite drvenastijeh srca.« (Jevrejima 4,7).

4. maj 2019.

5. MISLI O JOVANOVOM JEVANĐELJU

»Sad razumješ da je sve što si mi dao od tebe. Jer riječi koje si dao meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe iziđoh, i vjerovaše da si me ti poslao.«

(Jovan 17,7.8)

Učenici nisu razumeli mnogo od onoga čemu ih je učio Gospod Isus, no čak i to malo što su shvatali radovalo je Njegovo srce.

To što su poznavali Njega, Njegovu ličnost i Njegove reči bilo mu je mnogo dragocnije, jer je Njegov zemaljski narod, Izrailj, potpuno odbacio Njegovo svedočanstvo. Petar je jednom rekao: »Gospode! kome ćemo ići? Ti imaš riječi vječnoga života. I mi vjerovali smo i poznavali da si ti Hristos, sin Boga živoga.« (Jovan 6,68.69). Gospodu je mnogo značilo to što su učenici prihvatili Njegove reči, i to je spomenuo Ocu u molitvi.

Sada su na Zemlji postojale osobe koje su verovali da je On došao od Oca i da mu je Otac dao reči koje je govorio. To je bilo odlučujuće za njihovo zajedništvo s Bogom.

U kolikoj je to suprotnosti bilo s ostalim ljudima, koji nisu prihvatili ni samog Isusa ni ono što je govorio!

Obradujmo srce Gospodu time što ćemo prihvatiti Njegove reči i čuvati ih u svojim srcima!

11. maj 2019.

6. BOŽJE OTKRIVANJE

*»U to vrijeme odgovori Isus, i reče: hvalim te, oče,
Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i
razumnijih a kazao si prostima«*

(Matej 11,25)

Ove reči Božjeg Sina ne znače da Bog ne pruža spasenje inteligentnim ljudima. S obzirom na to da je Bog čovečanstvu darovao mudrost i razboritost, On to ne umanjuje ni ne osuđuje. Bog ne podržava glupost i nemar, niti pak prezire naučnika ili istraživača koji deluje u skladu s Njegovim planom da čovek treba da razvija svoje sposobnosti i znanje (1. Mojsijeva 1,28).

Isus Hristos tu nije govorio o mudrosti koja se tiče ovozemaljskog, nego o spoznaji Boga i Njegovog spasenja. Svejedno, talenat i mudrost nikome ne daju prednost u vezi spasenja. Baš suprotno, to čoveku može biti prepreka - jer je beskorisno za razumevanje bilo čega što se tiče Boga i Njegovih namera. Odvojivši se od Boga, čovek je postao ohol i uzneo se u svom umu pa odbija da se potčini Bogu i bude prosvetljen onim svetlom koje mu samo On može dati.

Bog se ne otkriva onima koji su mudri u pogledu ovoga u vezi našeg zemaljskog života i koji misle da svojim razumom nadilaze Božju reč. Ne, On se otkriva »malenima«, to jest onima koji su raskinuli sa sopstvenom mudročću te shvatili da su samo grešnici pred Bogom. Tek takve osobe upoznaju Boga, i to ne svojim razumevanjem, nego putem savesti: uviđaju da su izgubljeni i bezvredni (poput Isaije, u Isaiji 6,5). Ali oni su čuli i odazvali se pozivu Gospoda Isusa: »Dodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti.« (Matej 11,28) To je jedini put koji vodi k Bogu, jer u večno spasenje možemo ući samo kroz vrata milosti.

18. maj 2019.

7. SLOMLJENA NOGA

*»Neka grješnik sto puta čini zlo i odgađa mu se,
ja ipak znam da će biti dobro onima koji se boje Boga.«
(Propovjednik 8,12)*

*»I vrlo se divljahu govoreći: sve dobro čini [Isus].«
(Marko 7,37)*

Meri Tudor, engleska kraljica od 1516. do 1558. godine, uglavnom je poznata kao Krvava Meri. Ta nesrećnica je tražila da se spali više od tri stotine ljudi i da se zatvore brojni hrišćani. Jedan od zatvorenika, Bernard Gilpin, takođe je zbog svoje vere bio osuđen na smrt.

Tokom mukotrpnog tamnovanja u čuvenom londonskom Tornju, voleo je da ponavlja biblijski stih koji ga je jako hrabrio: »A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro.« (Rimljanima 8,28).

Jednog dana se Gilpin skotrljao niz stepenice tornja u kojem je bio zatočen te slomio nogu. Dok se previjao od bolova, stražar se rugao njegovoj veri i biblijskom stihu koji je toliko voleo: »Ha, ha! Nećeš mi valjda reći da je ovo što ti se dogodilo nešto dobro?« »Pa«, odgovorio je zatvorenik, »mora da je tako, jer je Bog rekao da sve ide na dobro onima koji Ga ljube, čak i ako ne razumemo na koji način.«

Sledeći je dan, kako je posle saznao, bio određen za njegovo pogubljenje. Ali javio se problem kako prevesti teško povređenog čoveka, pa je zato ostavljen u zatvoru. Nedugo nakon toga Meri je izgubila život. Na presto je došla njena sestra Elizabeta I koja je odmah ukinula progone. Nekoliko dana nakon toga Bernard Gilpin je oslobođen.

25. maj 2019.

8. TRAJNA RADOST

»I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.«

(Luka 15,23)

Ko ne čezne za radošću i za veseljem? Svako iskoristi kad mu se god pruži prilika da uživa. Ali jedino istinska radost je trajna. Ne smemo da je brkamo sa zanosom u koji se pada nakon nekoliko sati lude zabave i koji često za sobom ostavlja samo mamurluk ili grižu savesti.

U današnjem biblijskom stihu reč je o potpuno drugačijoj gozbi. U 24. stihu čitamo: »I stadoše se veseliti« ali se nigde ne spominje kraj tog veselja. Gospod Isus nam tu govori o sinu rasipniku. Ta je tema prilično aktuelna: mladić napušta roditeljski dom i rasipa očev imetak. Želeo je da uživa u životu dok je još mlad, slobodan i pun energije. Biblija njegov način života opisuje rečima: »Otputova mlađi sin u daleku zemlju i tamo protraći svoje imanje živeći razvratno.« To zvuči kao nešto što je danas uobičajeno!

I što je preostalo od mladićevog nasledstva? Ništa! Ali kad se našao među svinjama i više stvamo nije znao šta bi, došao je k pameti i odlučio: »Idem ocu svojemu!« Bog nam je tim poređenjem hteo da kaže da Mu se, nakon što su se odvojili od Njega i »opekli se« te otkrili prazninu u svom srcu, još uvek mogu vratiti čak i oni koji su protraćili darove i sposobnosti koje im je On dao. Put ka istinskoj radosti još je uvek otvoren za sve one koji se okrenu nazad.

1. jun 2019.

9. RAT I MIR

»Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.«

(Luka 2,14)

Tema niza predavanja iz istorije bila je: rat i mir. Pritom je učitelj uspeo učenike da oduševi mirom. Zatim su raspravljali o načinima izbegavanja ratnih sukoba. Jedan od predloga je bio: uništiti svaku vrstu oružja. Čak su i smislili neke slogane protiv rata. Ali tada se jedan učenik, oklevajući, usudio da spomene da je Kain svog brata ubio pre nego što je izmišljeno oružje. Učitelj nije mogao da objasni tu istinitu činjenicu pa su svejedno ostali pri zaključku: treba se rešiti svog oružja.

Što o tome govori Biblija? Ona nam pokazuje kako pravi uzrok svih ratova leži u ljudskome srcu. Greh Adama i Eve pretvorio je ljudsko srce u izvor mnogih zala, bilo u mislima, bilo u delima. Ako smo iskreni, svaki od nas će u sebi pronaći zavist, mržnju, neprijateljstvo i još mnogo toga. Jasno je da su među prvom ljudskom decom, Kainom i Aveljem, uzrok prvog ubistva bili duboko ukorenjena zavist i neprijateljstvo. Zbog istih tih poroka započiju i ratovi.

Kad se rodio Spasitelj, anđeli su nad vitlejemskim poljima proglasili »na Zemlji mir«. Ali odbacivanje Kneza mira, Gospoda Isusa Hrista, onemogućilo je mir na Zemlji. Mir neće zavladatai na ovom svetu sve dok se Hristos po drugi put ne pojavi na njemu te, osudivši svo зло, utvrdi svoje carstvo mira.

8. jun 2019.

10. U KOJOJ SI GRUPI?

*»Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a drugom će se javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga čekaju.«
(Jevrejima 9,28)*

Današnji stih je nastavak onog od juče. Važno je uočiti tri stvari:

Hristos je sebe prineo jedanput. Njegova žrtva je prinesena samo jednom, isto kao što i čovek samo jednom umire. Njegova smrt ne treba da se ponavlja, jer je u potpunosti i jednom zauvek ispunila pravedne Božje zahteve. Da je Bog time bio zadovoljan, potvrdio je time što ga je vaskrsao iz mrtvih (uporedi sa Rimljanima 4,25).

Hristos je sebe prineo da ponese grehe mnogih. Ko su ti »mnogi«? Nisu svi uključeni u tu grupu sastavljenu samo od onih koji su tokom života priznali svoje grehe i poverovali da je On trpeo i umro umesto njih. Samo oni su deca Božja. Osuda koju su zaslužili kao i svi ostali, prošla je – poneo ju je Isus Hristos. To je razlog zbog čega Ga sada mogu iščekivati s radošću u svojim srcima.

Hristos ponovo dolazi i objaviće se onima koji su Njegovi. Taj dolazak neće se ticati pitanja greha. Hristos je poneo grehe onih koji Mu pripadaju kad je prvi put došao na ovaj svet, kako bi proslavio i zadovoljio Boga u vezi toga. Zbog toga će to pitanje biti suvišno kad se jednom vrati po svoje.

15. jun 2019.

11. NOVI NOVČANIK

»Sine moj, daj mi srce svoje, i oči tvoje neka paze na moje pute.«

(Priče 23,26)

»I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas.«

(Jezekilj 36,26)

Deca su jednom prilikom na bogoslužjenju trebalo da nauče napamet biblijski stih: »Sine moj, daj mi srce svoje«. Kad je Ana došla kući, upitala je oca: »Tata, šta to znači: 'Daj mi svoje srce'?« »Objasniću ti ako mi doneseš svoj novčanik«, odgovorio je otac.

Devojčica je otišla te mu nerado donela svoj stari novčanik u kojem je bilo njezino celokupno »bogatstvo« – nekoliko dinara. Otac je bez reči uzeo novčanik i stavio ga u džep.

Sledećeg dana pozvao je kćer i rekao joj: »Ana, tvoj novčanik nije bio dovoljno dobar za ono što sam želeo da stavim u njega. Zato ti dajem novi; pogledaj šta sam stavio u njega!« Otvorivši ga, Ana se iznenadila kad je u njemu, umesto onih nekoliko izlizanih dinara, našla sasvim novu novčanicu od pedeset dinara.

Otac joj je objasnio: »Draga Ana, htela si da znaš zbog čega Gospod Isus želi naša srca. Eto, mi možemo da Mu damo samo ono što imamo: prilično iskvareno srce koje ne vredi mnogo. Umesto toga, On nama daje potpuno novo srce i u njega stavlja pravo bogatstvo: istinsku radost, večni život i mesto na Nebu. Shvataš li sada zašto je trebalo da naučiš taj stih?«

»Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.« (2. Korinćanima 5,17).

22. jun 2019.

12. POBEDA HRISTOVE LJUBAVI

»Ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze; blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vrijeđaju.«

(Luka 6,27.28)

»Ljubite neprijatelje svoje.« Kako li je samo teško sprovesti u delo te reči koje je izrekao Gospod Isus Hristos. Ipak, kad neko postane istinski Isusov sledbenik, Božja ljubav mu omogućava da ljubi nešto što mu je inače bilo mrsko.

Kad se Osmansko carstvo proširilo u središnjoj Evropi, Turci su zarobili mladog vojnika hrišćanina i zatvorili ga u beogradskoj tvrđavi. Zapovednik je naredio da ga dovedu k njemu i ponudio mu najrazličitije počasti i nagrade ako postane musliman. Ali zatvorenik je odbio da se odrekne svog Gospoda. Zbog toga su ga mučili na sve zamislive načine, ali ništa nije uzdrimalo njegovu veru. Na kraju su ga oslobodili neki prijatelji.

Dve godine nakon toga, bezosećajni turski zapovednik je i sam bio zarobljen tokom jedne bitke te predat na čuvanje upravo onom mladom vojniku koga je nekada mučio. Kad je video kome je pao u ruke, zarobljenik je zauzeo izrazito odbojan i prkosan stav. »Možeš da činiš šta ti je volja«, rekao je, »pokoravaću se samo naredbama našeg Proroka.« »I ja ću se,« odvratio je mladi časnik, »pokoriti samo rečima mog Gospoda, koji je rekao: 'Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze.' Kao Hristov sluga narediću da te oslobode.« Bivši je zapovednik ostao bez reči. Posle su ga odveli u vojnikov dom, gde je saznao još mnogo toga o Hristovoj ljubavi.

29. jun 2019.

13. TAMA

*»I posta gusta tama po svoj zemlji Misirskoj za tri dana...
ali se kod svijeh sinova Izrailjevijeh vidjelo
po stanovima njihovijem.«
(2. Mojsijeva 10,22-23)*

Bila je to zaista neobična situacija! Božja osuda se već deveti puta sručila na faraona, egipatskog cara, i njegovu zemlju, zato što je odbio da pusti Izrailjski narod iz ropstva u kojem ih je držao. Zemlja je na tri dana utonula u mrklu tamu, tako da niko nikoga nije mogao da vidi.

No tokom te kazne desilo se čudo milosti. U kućama Izrailjaca bilo je svjetlo. Bog je sačuvao svoj narod dajući im time svedočanstvo da će uslediti vrhunac Njegovog milostivog postupanja, koje je uskoro trebalo da dožive: oslobođenje naroda iz egipatskog ropstva.

To treba da nas podseti na jedan drugi biblijski prizor: »A od šestoga sahata bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga.« (Matej 27,45). O toj tami nam nije rečeno ništa. Usred tog zastrašujućeg događaja nije bilo ni trunke milosti koja bi pružala bilo kakvu nadu. Potpuno sam, izložen Božjoj osudi, trpeo je Isus Hristos zbog krivice drugih ljudi i na sebi nosio kaznu koja je očekivala izgubljene grešnike, kako bi im obezbedio spasenje. Jedino nam usamljeni povik: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!?« može dočarati okrutnost te osude. Hristos je bio onaj kojeg Bog »nas radi učini grijehom« (2. Korinćanima 5,21).

No milost je bila glavna podsticajna sila za Božji postupak na krstu. On nije poštedeo ni svog sopstvenog Sina, kako bi nas izveo iz »tame k čudnome vidjelu svome« (1. Petrova 2,9). Sada svjetlo Božje milosti može da svetli u stanovima otkupljenika, jer je Isus pretrpeo sumrak osude umesto njih. Neka mu je slava za to!

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2018.
Za internu upotrebu

